

UM DJETETA KAO TEMELJ ZNANJA

OČI SU SLIJEPE. TREBA GLEDATI SRCEM

Mali princ je dječak koji, zajedno sa svojom ružom, ovcom i tri vulkana, živi na sitnome planetu u nama nepoznatome dijelu svemira. Zatekla sam ga kada sam se vozila automobilom kroz napušteno polje. Vidjela sam svjetlo koje je udarilo o tlo. Prišla sam mjestu udarca i vidjela malog dječaka kako mi prilazi. Pristao je obaviti ovaj intervju sa mnom.

Mali prinče, dobar dan.

Dobar dan.

Za početak, reci nam malo o sebi.

Dolazim s malog planeta. Tamo imam prijateljicu, ružu. Volim je, ali ponekad zna biti malo teška. Na planetu imam tri vulkana koja čistim svako jutro kako ne bi eruptirali. Jedan je miran, ali nikad se ne može biti previše oprezan.

Kako si dospio ovamo?

Došao sam na ovaj planet pomoću asteroida.

Zašto si odlučio posjetiti Zemlju?

Zadnji sam put istražio dio Zemlje čija me veličina nije zadovoljavala. Imate velik i prekrasan planet i želio sam ga više istražiti. Ali ne mogu puno ostati. Moja me ruža treba.

Zar ne možeš naći stotine drugih ruža ovdje na Zemlji?

Istina je da moja ruža izgledom liči na toliko drugih ruža na Zemlji, ali ona je jedina posebna zato što ima moju ljubav i brigu. Nijedna druga ruža to nije zaslužila.

Zar ne misliš da bi bilo bolje imati stotine prelijepih ruža umjesto samo jedne?

Ne. Ja nisam podložan takvim plitkim shvaćanjima kao i svi vi ostali na ovome planetu. Čini se da kada ljudi odrastu, fokusiraju se na brojčanost stvari kojih imaju, a ono što traže mogu naći u jednoj jedinoj ruži ili malo vode. Zaborave kakav je osjećaj bio kada su dobili prvu igračku koju su toliko voljeli da je nisu htjeli mijenjati nizašto.

Ali ljudi rastu. Možeš li ih doista kriviti što nemaju više način razmišljanja djeteta?

Mislim da je to nešto što nitko nikada ne bi trebao zaboraviti. Mislim da bi čovjek trebao proširivati svoje znanje, ali s jednostavnim razmišljanjem djeteta kao temeljem toga znanja.

Rekao si da ne možeš dugo ostati jer te tvoja ruža treba i spomenuo si da ponekad može biti teška podnijeti. Zašto bi htio voljeti takav cvijet koji ti ne daje slobode?

Moja je ruža poput djeteta. Trebam se brinuti o njoj i dati joj nekoliko sati svoga vremena kako bi na kraju izrasla u još ljepši i snažniji cvijet. Ne smeta mi žrtvovanje tog vremena jer ju volim i želim joj dobro bez obzira na to što ponekad može biti malo naporna.

Zašto si ju ostavio samu ako je toliko voliš?

Moja mi je ruža jako draga i važna, ali ne može biti sve oko čega se moj život vrti. Znatiželjan sam. Želim vidjeti druge planete, postavljam si mnogo pitanja, a kada jednom postavim pitanje, ne odustajem dok ne pronađem odgovor. Zato mi je slatko noću promatrati nebo. Sve zvijezde cvjetaju.

Kada si zadnji put posjetio Zemlju, obišao si pustinju. Reci mi zašto ti se pustinja toliko dopala?

Pustinju čini lijepom to što negdje skriva neki izvor.

Što ako ne nađeš izvor?

Zvijeze su lijepe zbog jednog cvijeta koji se ne vidi. Bit je u tome da izvor ostane skriven jer to čini cijelu pustinju začaranom. Osim toga, boravak u pustinji naučio me jednoj važnoj stvari.

Kojoj?

Oči su slijepe. Treba tražiti srcem.

Hoće li ti nedostajati Zemlja?

Hoće. Ali gledat ću u zvijezde. Ja ću imati pet stotina milijuna bunara, a vi pet stotina milijuna zvončica. Pogledajte i vi u zvijezde. Ja sam na jednoj od njih. Sjedim na jednom od svoja tri vulkana. Čut ćete moj smijeh dok se brinem o svojoj ruži.

Ela, 8. b